

(Kort bemærkning).

**Morten Homann (SF):**

Nu er det ret gennemgående i høringssvarene, at den udvidelse af den almene anvisningsret, som ligger i forslaget, ikke bliver vurderet til at være tilstrækkelig, så man kan allerede nu se strømpile i den retning.

Men jeg vil spørge Venstres ordfører, som, hvis man skal tro parolerne, går meget op i hensynet til det enkelte menneske, om Venstres ordfører synes, at det er rimeligt, at en boligsøgende, som ellers stod for tur til at få en bolig, ifølge lovforslaget kan vente i op til 6 måneder på at få en anden bolig, og at den boligsøgende må vente på, at Venstres ordfører finder ud af, om det her forslag virker eller ej. Det er jo vedkommende, som skal betale prisen, hvis det ikke virker.

Har Venstre virkelig råd til og er ministeren virkelig villig til at lade det gå ud over det enkelte menneske, at man laver sådan et systemforslag her uden at have sikkerhed for, at det enkelte menneske kan få en bolig inden for en rimelig tidshorisont, dvs. mindre end et halvt år?

(Kort bemærkning).

**Inge-Lene Ebdrup (V):**

Jeg vil starte med at sige, og det er ikke sådan for at være hovskisnovski, at 6 måneders ventetid på en bolig mange steder i landet ikke er uhørt og endda er meget kort tid. Men det skal selvfølgelig ikke forhindre os i, at vi gør det bedste, vi kan.

Jeg kan oplyse ordføreren om – jeg nåede ikke at svare på det i forbindelse med det sidste spørgsmål – at vi forventer, at omkring 600 vil få behov for en bolig, som følge af at de er blevet afvist som følge af den her lovgivning. Der mener vi altså, at kommunerne med de ekstra redskaber, de får her, nu har mulighed for at anvise.

Jeg vil også igen nævne, som jeg gjorde det i min ordførertale, at man nu vil få nogle meget gode redskaber til at kunne lave aftaler med private udlejere om at anvise til boliger i private udlejningsbyggerier. Vi mener faktisk, at det her samlet set vil styrke ghettoområderne, og det er hovedmålet for os.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

**Lars Kramer Mikkelsen (S):**

Socialdemokraterne er sådan set enige i, at en løsning på integrationsproblemerne her i landet og en afghettoiseringspolitik længe har været ønsket. Problemet er sådan set bare, at efter vo-

res opfattelse har VK-regeringen ikke bare ladet stå til, men helt fjernet succesfyldte integrations- og boligprojekter. VK har sammen med Dansk Folkeparti mere eller mindre nedlagt byfornyelsen, kvarterløftprojekter er stoppet, frivillige netværk er stoppet, beboerrådgivning er stoppet, og SSP-samarbejdet er stoppet; i hvert fald viser man ikke den fornødne respekt for det SSP-samarbejde, som vi synes det er vigtigt at prioritere i de ramte boligområder.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvordan synes Venstre, det harmonerer med forslaget her, som siger, at man vil gøre noget ved ghettoiseringsproblemerne, men i virkeligheden sådan set ikke engang retter op på det, man allerede har nået at ødelægge i den tid, man har siddet i regering?

(Kort bemærkning).

**Inge-Lene Ebdrup (V):**

Jeg kan ikke undlade at sige, at jeg ikke er enig med hr. Lars Kramer Mikkelsen i, at vi har ødelagt noget i vores regeringstid.

Det er ikke korrekt, at der ikke fortsat finder byfornyelse sted. Vi har sikret, at en langt større andel betales af ejerne af boligerne frem for af det offentlige, og vi mener faktisk, det er fornuftig brug af offentlige midler. De andre eksempler, hr. Lars Kramer Mikkelsen kom med, er der tilsvarende argumenter for at tilbagevise.

Vi mener altså, at forslaget her faktisk er et af de allerbedste redskaber, fordi vi får blandet beboersammensætningen, så vi samlet set kan få styrket områderne. Langt fra alle de områder, som er udprægede ghettoområder, er jo faldefærdige og byfornyelsestrængende, her er hovedproblemet altså, at beboersammensætningen er så svag, at der opstår nogle meget store sociale problemer, og det er dem, vi vil gøre noget ved med forslaget.

(Kort bemærkning).

**Lars Kramer Mikkelsen (S):**

Socialdemokraterne er sådan set ikke uenige i, at det er nødvendigt at kigge på beboersammensætningen i de hårdest ramte boligområder. Så langt er vi enige, og det når vi frem til på et senere tidspunkt. Men det, der er vores problem med forslaget, er, at vi i virkeligheden synes, at det kommer for sent, det vil formentlig få for lidt virkning de steder, hvor der er behov for at gøre noget, og det løser ikke de problemer, der er behov for at løse.

Derfor kan man sådan set godt spørge: Når regeringen fremsætter forslaget og samtidig for-